

KADOC-e-Nieuwsbrief

2015, 9

- Dakira & Les Gazelles. Marokkaanse migratie in Vlaanderen en Leuven
- Koers is Religie. Tentoonstelling in Wielermuseum
- Etnografische collecties in privéhanden. Studiedag in Brussel op 5 oktober
- De brede scope van religiegeschiedenis. Een nieuw nummer van *Trajecta*

Dakira & Les Gazelles. Marokkaanse migratie in Vlaanderen en Leuven

Onder de noemer *Dakira* – Arabisch voor ‘herinnering’ – worden er in september en oktober in Leuven tal van activiteiten georganiseerd die de Marokkaanse migratiegeschiedenis in beeld brengen en de bezoeker onderdompelen in de fascinerende Marokkaanse cultuur.

In de kapel van KADOC brengt de overzichtstentoonstelling *Dakira* de migratiegeschiedenis tot leven aan de hand van persoonlijke verhalen, foto's en voorwerpen. Ze brengt ons naar de wortels van de migratie, doet de aankomst in België (her)beleven en de zoektocht naar onderdak en werk ontdekken. Ze laat ons kennismaken met het Marokkaanse verenigingsleven en de religieuze en culturele tradities. Een nieuw Leuvens luik sluit de tentoonstelling af.

Vijftig jaar migratie heeft voor altijd het aangezicht van onze samenleving veranderd. Dat tonen de foto's van Malou Swinnen, die in de pandgang hangen. Voor de reeks *Les Gazelles* maakte ze grote portretten van Marokkaanse meisjes en jonge vrouwen. Die kijken ons recht in de ogen en staan als het ware klaar om hun en onze toekomst mee mogelijk te maken. Het gaat trouwens om meer dan portretten. De fotografe betrok de modellen ook in een discussie over schoonheid. Wat is schoonheid? En denken verschillende culturen daar anders over?

Daarnaast zijn er allerlei workshops die ons diverse facetten van de Marokkaanse cultuur leren kennen. Onder andere hennaschilderen, Arabische dans en een Marokkaanse theeceremonie staan op het programma. Afsluiter van *Dakira* is het muzikale feest op zondag 25 oktober in Café Entrepot.

Alle informatie over het programma vind je op onze [website](#).

Koers is religie. Tentoonstelling in Wielermuseum

“Wij waren goden voor de mensen, de enige goden die ze van dichtbij konden zien en er een klapke mee doen.” Gevleugelde woorden van wielrenner Briek Schotte. Ze illustreren de haast religieuze beleving van de koers in Vlaanderen. Vroeger en nu nog altijd. Niet toevallig noemen we de Ronde van Vlaanderen de Hoogmis van het wielersjaar en zijn de Vlaamse Ardennen het wielermekka voor professional én amateur.

De intrigerende relatie tussen koers en religie kunnen we vanaf 9 september ontdekken in de tentoonstelling *Koers is Religie*, die het Wielermuseum inricht in de Paterskerk in Roeselaere en waarin enkele stukken uit KADOC zijn opgenomen. De bezoeker trekt op pelgrimage langs tien kapellen en staat stil bij wielergoden, (bij)gelovige renners, dopingzondaars, wielervedevaartsplaatsen Onderweg wordt hij getroffen door unieke wielergewaden, overwinningskelken en het ‘Croix de Fer’.

Meer info op <http://www.wielermuseum.be/thematentoonstellingen/koers-is-religie/>.

Etnografische collecties in privéhanden. Studiedag in Brussel op 5 oktober

Beheerders van etnografische collecties hebben vaak te kampen met allerlei praktische vragen zoals hoe een goed depotbeheer te voeren of op welke manier de collectie getoond en kenbaar gemaakt kan worden. Ook vragen naar toekomstig beheer, waardering en selectie steken regelmatig de kop op. De studiedag *Etnografische collecties in privéhanden*, die op 5 oktober plaatsvindt in Brussel, tracht een antwoord te bieden op die vragen.

In de voormiddag worden een aantal cases behandeld, onder meer door KADOC. Tijdens de namiddagssessies krijgen de deelnemers de kans om in gesprek te gaan met de sprekers en specifieke problemen voor te leggen. De studiedag wordt afgesloten met een geleid bezoek aan de tentoonstelling *Reuzemaskers uit Congo*. Beheerders van missiecollecties zoals ordes en congregaties worden van harte uitgenodigd tot deelname.

De studiedag is een samenwerking van [ETNOCOLL](http://www.etnocoll.be), een platform van instellingen in België met etnografische en niet-Europese collecties, waaraan ook KADOC participeert, met het

[Centrum voor Religieuze Kunst en Cultuur](#) vzw en de [Unie van Religieuzen](#) in Vlaanderen. Deelname is gratis, maar inschrijven verplicht. Alle info is te vinden op deze [webpagina](#).

De brede scope van religiegeschiedenis. Een nieuw nummer van Trajecta

Begin juli verscheen het eerste nummer van *Trajecta* van de jaargang 2015. Het toont opnieuw aan dat religiegeschiedenis een brede scope heeft: het gaat om heilige boeken, religieuze leiders én vrome leken, gemeenschappen en religieuze praktijken.

In twee bijdragen wordt stilgestaan bij de Bijbel. Susan Folkerts betoogt dat het ‘protestantse paradigma’ (Andrew Colin Gow) inmiddels genoegzaam is gefalsificeerd: in de middeleeuwen werden al Bijbelvertalingen geproduceerd, die ook door een lekenpubliek werden gebruikt. De bijdrage van Els Agten en Wim François haakt daar op in: het ‘protestantse paradigma’ hield ook in dat katholieke leken na de Reformatie de toegang tot Bijbelvertalingen werd verboden. Dat beeld gaat terug op de *Regula Quarta* van 1564, die zowel minder restrictief blijkt te zijn dan gedacht, maar bovendien ook niet onverkort werd gehandhaafd.

Drie artikelen richten zich op de geschiedenis van het moderne Nederlandse protestantisme. Rolf van der Woude geeft een overzicht van protestantse visies op de sociale kwestie en laat zien hoe conservatieve opvattingen lange tijd dominant waren. In Van der Woudes bijdrage neemt de figuur van Abraham Kuyper een centrale plaats in. Dat is niet minder het geval in Tom-Eric Krijgers reconstructie van de toe-eigening van de negentiende-eeuwse protestantse voorman Groen van Prinsterer. Kuyper wist zich met succes op te werpen tot Groens politieke erfgenaam. De erfenis van Kuyper zelf, met zijn imponerend netwerk van christelijke organisaties, botste vanaf de eerste helft van de twintigste eeuw met de toenemende invloed van de Zwitserse theoloog Karl Barth. Niels den Hertog analyseert Barths bezoek aan Nederland in 1939 en legt zijn Nederlandse netwerk bloot.

De verhouding tussen kerk en staat, ten slotte, staat centraal in de twee laatste artikelen. De geaccepteerde religies ontvingen in België forse steun, onder meer voor de salarissen van geestelijken. Sinds de ‘Grote Oorlog’ kwamen daar ook de aalmoezeniers bij. Maurits-Idès Meire en Lieve Gevers tonen aan de hand van de casus van de katholieke aalmoezeniers in 1939-1940 aan hoezeer er sprake was van een spanningsvolle verhouding tussen kerk en staat. Precies die spanningsvolle verhoudingen wilden de evangelische vrije kerken in België vermijden: zij wezen vanouds overheidsfinanciering af en vroegen ook geen formele erkenning aan. Jelle Creemers laat echter zien hoe in de afgelopen decennia zowel denken als praktijk op dat punt ingrijpend zijn veranderd.

U kunt dit nummer via de *Trajecta*portal aankopen trajecta@kdc.ru.nl, maar beter nog kunt u zich [abonneren](#) zodat u ook het tweede nummer ontvangt dat in het najaar zal verschijnen.

